

„Блажѣни вси болющіи съ Гбспода; ходящїи въ пѣтѣхъ егѡ; трѣды плодѡвъ твоихъ снѣси; блаженъ еси, и добръ тебѣ вѣдетъ; жена твоа ѿкъ лоза плодovitа, въ странахъ домѡ твоегѡ; сынове твои ѿкъ нокосажденїа масличнаа, ѡкрестъ трапѣзы твоѡ; сѣ такъ благословїтсѧ человекъ болюсъ Гбспода. Благословїтъ тѧ Господь ѡ сїѡна, и ѡзриши блага ѿ Іерусалима, всѧ дни живота твоегѡ, и ѡзриши сыны сынѡвъ твоихъ, миръ на іѡла.

Послѣ това изговара имъ священникъ-а кратко почително слово, въ кое-то имъ казва, що е тайна-та на сѡпрѡжество-то, и какъ трѣба да живѣятъ честно и богоугодно, а послѣ това ѡще еднажды ги попытка, да кажѣтъ предъ сичкїй-а народъ, че драговодно желѣтъ да сѧ земѣтъ, и като чѣе тѣхъ-а отговоръ поченка вѣнчанїе-то съ благославнїе-то на царство-то на света троїца.

Послѣ краткъ-тъ ектенїѧ, въ кою-то сѧ моли за тѣхъ-то дѡшевно и тѣлесно добро, чете три велики и красны молитвы, въ кои-то поманѡва, какъ е жена-та чѡдно направена отъ ребро-то Адамово, и какъ е благословилъ Богъ въ рай пѣркѣ-тъ женидѡ-тъ, отъ гдѣто е преминалъ благословъ-а на Аврама и на други-тѣ патріарсы и протцы споредъ тѣло-то. ѡще моли сѧ, да бы Христосъ, кой-то е и самъ зелъ на себе тѣло человекѡ въ дѣвъ Марїѧ, и благословилъ бракъ-а въ канѧ Галилейскѧ, благословилъ и свои-тѣ слѡги, кои-то сѧ вѣнчавѣтъ, както е благословилъ Аврама, и Сарѧ, Исака и Ревекѧ, Акова и сички-тѣ